

og det til stor Nytte; thi for saadanne Mænd, som fra deres tidligste Aar have uddannet sig i den Retning, er det langt lettere at lære den Deel af Lovgivningen at kjende, som vedrører disse Forhold, end det er for Mænd, som blot have lagt sig efter Lovgivningen, at lære Ingeniørfaget. At lade disse Mænd reise, lade dem see sig om, lade dem ryftes paa Landeveiene, det gjør aldeles ingen Skade, og jo mere de komme paa Biveiene, hvor de blive saaledes ryfede, at, naar de komme hjem, fortælle de: „vi fik vort Kallun saa ryfket, at vi vare færdige at gaae istykker“, desto sikkrere ere vi paa, at Landeveienes Forbedring kommer hurtigt istand.

Hvad jeg her har ytret, forekommer mig at fortjene en alvorlig Overveielse, og jeg troer, at Indenrigsministeriet vil blive langt bedre ordnet og sammensat, naar Fordelingen skeer paa den af mig antydede Maade. Jeg begriber meget vel, at under denne Finantslovs Behandling er der i saa Henseende ikke Stort eller rettere sagt slet Intet i denne Henseende at gjøre, men vi maae betragte, hvad vi her votere til forskjellige Embeder, som bevilget i en Overgangstilstand, som bevilget med en rund Sum, uden at vi derfor erkjende Embedernes Nødvendighed; thi Rom blev ikke bygget paa een Dag, men vi maae haabe, at vi næste Gang komme til at see det Hele ordnet paa en mere hensigtsmæssig Maade.

Der findes iøvrigt fremhævet i Anmærkningen Grunden til, hvorfor man ikke kan paalægge Departementschefen for 3die Departement, troer jeg, een Ting, nemlig saavidt jeg kan erindre, Tilsynet med Skattevæsenet, og Aarsagen hertil skulde være den, at han tillige er Controlleur ved den sjællandske Jernbane.

Ja, det er Ulykken, at han er Controlleur for den sjællandske Jernbane. Men naar man finder, at han ikke kan opfylde sine Pligter som Departementschef, fordi han er Controlleur ved den sjællandske Jernbane, saa er det den simpleste Maade at bringe ham til at gjøre Fyldest som Departementschef, at man lader ham ophøre at være Controlleur for Jernbanen, thi dertil kan man nok finde en Mand, som ikke tillige behøver at være Departements-

chef. Dette var, hvad jeg hovedsageligen vilde gjøre opmærksom paa ved denne nye Fordeling.

Den Anledning, som man tidligere har benyttet til at forhøje Gager, uanset om det er rigtigt og billigt, eller ikke, er der ogsaa gjort Brug af under § 9. Det, som her er bemærket, er netop det Samme, som ved saamange andre Leiligheder er sagt, nemlig, at den omhandlede Mand har en Stilling, som kræver en stor Virksomhed, og har været saalænge i denne Virksomhed, at det er bedst at give ham lidt Mere. Ja, det kan gjerne være, at det er det Bedste, men Rigsdagen har stadigen kæmpet for at undgaae Forhøielse af Gageringer gennem Finantsloven, med Undtagelse af hvad man kunde kalde personligt Tillæg for en Mand's lange Tjenestetid og under ganske eieendommelige Omstændigheder. Med Hensyn til egentlige Gageforøgelser, det vil sige, saadanne Forøgelser, som ikke falde paa Personen, men paa Embedet, have vi stadigen stræbt hen til at faae Lønningslove, som ikke vare Finantslove, og det blandt Andet af den Grund, at Finantsloven kun er en Bevilling paa eet Aar, medens en Gagering, som ikke gives til Manden, men til Embedet, bør have større Sikkerhed, og bør gives større Varighed; og af denne Grund synes det ogsaa at være det Heldigste for Ministeriet, om det kunde ordne Forholdene saaledes.

I § 9 er nu optaget under Straffeanstalterne Slaveriet, som tidligere har hørt under Militæretaten. Jeg vilde i den Anledning gjerne spørge den ærede Minister, som dette nærmest vedkommer, om man ikke tænker paa at inddrage denne Straffeanstalt under de andre, og om Ministeriet har taget under Overveielse, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes med de Militaire, som dømmes i Straf. (Monrad: Høiere!). — Det er haardt for mig at faae en Paamindelse om at tale „høiere“, men jeg beklager mig ikke derover, det er mig kjær, at den engang kommer. Jeg vilde spørge den høitærede Minister, om han har nærmere overveiet, hvor de Militaire, der dømmes i Straf, for Fremtiden skulle henfattes, da alle Straffeanstalterne ere blevne Landsdeelsinstitutioner. Der er dernæst en